DISQUISITIO INAUGURALIS
DE
Muſices Effectu in Doloribus leniendis aut fugandis.

QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,
GULIELMI ROBERTSON, S.S.T.P.
ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;
NEC NON
Ampliſſimi SENATUS ACADEMICI conſenſu,
Et nobiliſſimae FACULTATIS MEDICÆ decreto;
PRO GRADU DOCTORIS,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;
Eruditorum examini ſubjicit

DAVID CAMPBELL,
AMERICANUS.

Quid mirum? Ubi illis carminibus ſtupens
Demittit atras bellua centiceps
Aures, et intorti capillis
Eumenidum recreantur angues?
Quin et Prometheus et Pelopis parens
Dulci laborum decipitur ſono:
Nec curat Orion Leones,
Aut timidos agitare Lyncas. HOR.

Prid. Id. Junii, hora locoque ſolitis.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M,DCC,LXXVII,

Digitized by the Internet Archive
in 2019 with funding from
Wellcome Library

https://archive.org/details/b30791169

Egregiis Viris,

Et

Florentiſſimae Academiae

Luminibus,

GULIELMO CULLEN, M. D.

Medicinae Uſus,

JOANNI HOPE, M. D.

Medicinae Reique Botanices,

ALEXANDRO MONRO, M. D.

Medicinae Anatomiaeque,

JOSEPHO BLACK, M. D.

Medicinae et Chemiae,

FRANCISCO HOME, M. D.

Medicinae et Materiae Medicae,

JACOBO GREGORY, M. D.

Inſtitutionum Medicinae,

Et

THOMÆ YOUNG, M. D.

Rei obſtetricis, Profeſſoribus;

Item,

JOANNI ROBINSON,

Philoſophiae Naturalis Profeſſori,

Propter ſumma beneficia;

Denique,

Denique,

THEODORICO BLAND, M.D.

In Agro Virginienſi Medico prudentiſſimo,

Viro probatiſſimo, et ex omni parte ornato;

Poſtremo,

ROBERTO MUNFORD A RICHLAND,

In Pago Mecklenburgenſi, Agri Virginienſis,

ARMIGERO,

Doctrinae, humanitatis, et urbanitatis exemplari;

Ob has virtutes, et accepta beneficia,

Hoc primum in re medica auſum

D. D. C. Q.

AUCTOR.

DISQUISITIO INAUGURALIS

DE

Muſices Effectu in Doloribus leniendis aut fugandis.

PRÆLOQUIUM.

VARIOS inter morbos, quibus humanum genus ſubjicitur, alii compagem materialem, alii mentem, afficiunt; ſed, in morbis febrilibus, functiones corporis mentiſque, ut plurimum, turbantur.

Quoniam, ex uſu et obſervatione, ſtatum hominis talem ſeſe habere docemur, ut corpus animuſque eodem morbo, eodemque tempore afficiantur; ideo nexu mirabili connecti dicenda ſunt, tali ſcilicet modo, ut corpus animi affectuum, et vice verſa, plerumque particeps fiat. Quod ad animi naturam attinet, nullam ideam diſtinctam obtinere poſſumus; totumque, quod

nobis de poteſtatibus illius et facultatibus notum eſt, ab effectibus acquiritur. Quem tamen affectuum capacem gratorum et moleſtorum, qui ortum aut a ſenſationibus impreſſionis, aut conſcientiae recipiunt, luculenter novimus.

Hi animi affectus, qui per impreſſionis ſenſationes excitantur, interventu ſenſuum externorum naſcuntur, qui numero quinque ſunt. Quorum trium, nempe, guſtus, olfactus, et tactus objecta, ad ſenſationes excitandas modificata, cum organo, cujus interventu agunt, in contactu manifeſto eſſe requirunt. At multum duo alii, viſus, nimirum, et auditus, in ſenſationibus quas conſtituunt, differunt; quoniam impreſſiones organicas minime percipimus; quam ob cauſam magis elevati et ſpirituales iis, qui in aliis tribus conſiſtunt, exiſtimantur. Praeterea, iidem, in quibuſdam ſuis effectis, dulce leniterque exhilarant, et in tono atque ab animae perturbationibus et languore diſtant. Quibus ex rationibus, ad animos depreſſis addendos, excitatis relaxandos, mirabili modo accommodantur. Vir illuſtris, unus e ſuprema apud Scotos curia Judicum, Kaimes ait, "Nothing can be more happily contrived to relieve us from uneaſineſs, "than the exhilarating pleaſures of the eye and "ear."

"ear." Voluptates, quas alia ſenſuum organa praebent, breve tempus perſeverant, diuque continuatae, primo inſulſae, poſtea faſtidioſae fiunt; ſed oculi delectamina auriſque, quoniam ad intellectus accedunt, ita continuari longo temporis ſpatio, abſque mentis taedio, poſſunt, contraque ad tonum mentis longam poſt laſſitudinem reſtituendum mire accommodantur. Ab iis emotiones in animo excitantur, quando objecta, quibus excitantur, magno intervallo inter ſe diſtant: Ita collibus ſylvas et amnibus flexis variatas, prata floribus variegata, ſpectando delectamur; ſed agri compaſcui viſus ſterilis menti noſtrae ingratus eſt.

Modulis autem muſices ſuavibus voluptatem haurimus; ſed naenia aut threnodia moeſti fimus.

Ex his obſervatis, morbis corporis mentem, et hujus illud, affici manifeſtum eſt. Unde remedia corpori adhibita affectus animi, et huic admota, illius mala auferre, ratione patet et uſu comprobatum eſt.

Ex ſenſatione conſcientiae complurimae tedii cauſae originem ducunt, ſcilicet, ejuſmodi quae ex paſſionibus deprimentibus oriuntur.

Quoties

Quoties corpus noſtrum aliquo morbo malè affectum eſt, ita mens, taedio et ſenſatione triſti, ut plurimum agitatur; hic animi ſtatus infelicitatis recordationi et injuriarum opportunum aliquem reddit. Quae, cum ſuis rebus et relationibus recognitis et plerumque aggravatis, affectum morbidum magnopere adaugent, conatibuſque ſalutiferis poteſtatis medicatricis naturae ad morbum fugandum plurimum officiunt. Hominem taedio defectus rei, cujus praeſentia animus delectatur, afficit, quod Deſiderium nominatur. Quantoque irritabilior mens, et res optabilior, tanto illius impreſſiones fortiores erunt.

Reminiſcentia boni perditi, quod longius frui aliquis potuiſſet, moerorem conſtituit. Deſperatio, timor, ira, et invidia, affectus animum taedio opportunum reddentes ſunt, et ab impreſſione conſcientiae oriuntur. Sed ad naturam hujuſce ſubjecti melius intelligendam, pauca

DE NATURA DOLORIS

Conſideremus. Quoniam dolor eſt ſenſatio ſimplex, ita nullam definitionem verbis recipit. Nemo, quid alter vocabulo Dolor velit, ſi nunquam

ſenſationem

ſenſationem illius in mente propria perſenſit, concipere animo poteſt. Definitus enim per ſenſationem triſtem, et ſenſationem moleſtam, fuit: Sed quid ſit ſenſatio triſtis? aeque definitionem, ac quid ſit dolor? requirit. Multi definitionem doloris, ſed definitionem genericam potius (qua rei geneſin ſive ortum et cauſas expoſuerunt) quam ullam illius deſcriptionem veram, ex qua ideam de ejus natura diſtinctam obtinere poſſemus, dare ſunt conati. Cauſa doloris proxima, in fibrarum nervoſarum impulſu, a ſtatu naturali nimis violenter facto, ex cauſa qualibet conſiſtere videtur. Cauſae enim hae multifariae, ut diſtenſio, compreſſio, contuſio, et ſolutio continui, ſunt. Gaub. "Quippe, inquit, dolor naſci-'tur, cum partes ſenſiles vi externa internave 'ultra quam commode ferre queant, diſtrahun-'tur, aut percutiendo, contundendo, compri-'mendo, ſtringendo, contorquendo, vulnerando, 'laeduntur, aut denique acri vario ſtimulantur, 'roduntur, uruntur.'

Cauſa doloris finalis monitor quaſi nobis periculi eſſe videtur. Et Gaubius "oportet, in-'quit, ſane mentem contriſtari, ubi horum ali-'quid evenit in illo ſyſtemate, cujus integritas "naturae humanae tam utilis ac neceſſaria."

Dolor

Dolor autem in ratione partis affectae ſenſibilitatis, et poteſtatis cauſae impellentis compoſita, ſeſe ſemper habet; ſenſibilitate partis affectae data, dolor ut poteſtas impellens erit, et contra. Variae poteſtates inter phyſiologos dolorem excitantes, ut mechanicae et chemicae, receptae ſunt. In poteſtatibus mechanicis, dolor et laeſio a forma poteſtatis agentis, unaque ab alteris illius qualitatibus, ſcilicet, duritie, mollitie, frigore, calore, multum pendent. Quod ad modum operationis poteſtatum chemicarum attinet, multum in tenebris laboramus; ſed aliquas earum aliis multo fortiores effectu eſſe, compertum tamen habemus.

Spaſmus, et motus fibrarum muſcularium oſcillatorius, ſub capite doloris cauſarum, conſiderati ſunt.

Spaſmus eſt contractio conſtans aut tonica muſculorum. Cauſae ejus plerumque eae, quae doloris aut ataxiae ſunt, quae fluxum irregularem poteſtatis nerveae fibris moventibus excitant. Sub motus oſcillatorii, in fibris muſcularibus dolorem excitantis, nomine, aliquid vere in morbis quibuſdam ſubeſt, me judice, magis quam fere a pathologis notatum eſt. Gaub. dicit, ‘ in parte affecta vis vitalis irritamentum vibrati-

‘ ones

'ones tremulas, tenſiones, ſpaſmos, &c. efficit.' Interdum in typho, ſenſus affectus tremuli et vibratorii in fibris corporis ſuperficie muſcularibus occurrit. In pedis digitorum extremis incipit, et gradatim ad verticem aſcendit; ſenſibilior enim in facie et labris perſentitur; ſed paulo poſt temporis, curſus illius retrogradus ad pedes eſt, rurſuſque ab his ad caput, duarum vel trium horarum intervallo, ſic recurrens.

Hancce ego ſenſationem, dum eo laboravi morbo, manifeſto expertus ſum; idemque ſymptoma in duobus aegrotis a Doctore Stevenſon obſervatum erat. Hos affectus tremulos in fibrillis moventibus non exiſtere, quia obſervari non poſſunt, mihi ratiocinio falſo credi videtur. Sonos enim a corporibus vibrantibus propagari, poſtquam omne illorum vibrantium ſignum ex toto ceſſavit, certiſſime ſcimus.

Has autem ſenſationes, affectuum fibrarum muſcularium minimarum in numero eſſe, aeque credibile eſt, ac convulſiones, aut affectus clonicos, in muſculis ſuam majoribus ſedem, obtinere.

Si quis me, quare hi motus tremuli in fibris tam exiguis excitentur, percontaretur? ego eum contra, quare motus convulſivi in muſculis magnis peragantur, rogarem? Senſationes eas tremulas ab affectibus in fibris vivis ſuperficiei clonicis ori-

ginem

ginem trahere, veriſimile eſt; nempe, ſi quis manum ſuper fides tempore cantus ponat, vibratio illius ipſiſſimam ſenſationem in mente excitat, quae ſupra memoratur.

Quoniam cauſae doloris differentes ſunt, ita ſenſationes moleſtae ab illis orientes variant. Morbi quidam non ſolum fibrarum nervoſarum irritabilitatem augendi vi gaudent, ſed etiam animi poteſtates magis ſenſiles, et acutiores ad dolores ſuſcipiendos, ex cauſis leviſſimis, reddunt.

Dolor a ſpaſmo oriens magnam anxietatem et taedium efficit; et quoniam cauſa illius fixa eſt, ita effectus eſſe conſtantes neceſſe eſt. Sed doloris effectus non ſemper in eodem gradu manent, licet cauſa una et eadem ſit. Quanto enim diutius dolor perſiſtat, tanto magis illius removendi deſiderium augetur; ex quo animi taedium multopere augetur.

Gaub. de anxietate loquens, haec verba habet: 'Uti praeſenti malo dolemus, ita imminentis, quod 'averti aut ſuperari nequit, idea meticuloſos ſo'licitat, angitque, eo quidem vehementius, quo 'malum gravius, aut minus eluctabile, videtur. 'Anxietas triſtis ſenſatio eſt, ipſaque quandoque 'morte intolerabilior. Verior ex corpore naſ'citur anxietas, ſicubi obſtaculum quoddam co-

'natibus,

'natibus, quibus natura utitur ad expellendum 'aliquid, quod ſibi intus incommodat; e. g. quan- 'do excretio alvi, lotii, humoris perſpirabilis, ſudo- 'ris, ſanguinis, preſto eſt urgetque et impeditur. 'Inde et molimina ad haemorrhagias, vomitum, 'evacuationes criticas, metaſtaſes, et exanthema- 'ta, et tranſitus ſanguinis per pulmones difficilis.' Brevi enim quodlibet functionibus animalibus, naturalibus aut vitalibus, ſed praecipue iis, quae vitam ancipiti periculo premunt, officit. 'Dolor 'in anima impatientiam, inquietudinem, et incer- 'tos conatus cauſa levaminis ciet, animam irri- 'tabilem reddit, ad iram praediſponit, ſomnum 'cogitationumque ordinem turbat *.' Iterum- que Gaubius, 'efficit,' inquit, 'dolor, ſi vehemens 'eſt, in mente inquietudinem, laborem, angorem, 'perviligium, delirium, vitae deſperationem: In 'parte affecta, vis vitalis irritamentum, vibratio- 'nes tremulas, tenſiones, ſpaſmos.' Quoniam autem a cauſis diverſis oritur, ita nominibus differentibus nuncupatur; cum ſenſus tenſionis eum comitatur, Tenſivus; cum in puncto fixus videtur, Pungitivus; cum a corporibus extraneis in punctulo fixis, vel ex obſtructione in ſuperficie,

 naſcitur,

* Dimſdale.

naſcitur, Pulſatorius; cum ſuam originem ex poteſtatibus chemicis rodentibus ducit, Rodens; ubi in partibus parum ſenſilibus, ut in quorundam viſcerum parenchymatoſis, ſitus eſt, Gravativus adpellatur: Qui in membranis, cum oſſibus immediate connexis ſentitur, Frangitivus nominatur. Gaubius 'praeterea,' inquit, 'quoniam ſenſationi 'triſti, quae in quibuſlibet doloribus ineſt, ſeſe 'inſuper in ſingulis fere adjungere ſolet idea mo'di, quo vis dolorifica in partem agit, praecipue 'ſic dolorum differentiae, ac totidem veluti ſpe'cies conſtituuntur: Uti ſunt diſtendens, gravans, 'ſtringens, contundens, pulſans, ſcindens, pungens, 'terebrans, rodens, mordax, urens.' Dolor actionem cordis et arteriarum auget, vimque nerveam mobiliorem reddit; ac proinde ordo naturae in ſecretionibus et excretionibus plurimum turbatur. 'Cerebri et cordis actionem modo 'excitat, modo pro tempore ſiſtit *.' Statum mentis, hoc in affectu, paulo accuratius conſideremus.

In ſalute mens ſtatu quodam fruitur, quo nec voluptate effertur, nec dolore deprimitur; ſtatus hic, aut Indifferentiae, aut Tranquilitatis, nominari

poſſit,

* Dimſdale.

poſſit. Cum autem emotiones ullae, aut paſſiones mentis, ſenſationes gratas excitant, tum ei voluptas ineſſe intelligitur. Ubi haec ſenſatio grata in parte diminutionem patitur, mens dolorem negativum pati fertur: Idem edit effectum voluptas intercepta. Quando dolore ex impreſſionis ſenſatione afficimur, ſemper alia ſenſatio moleſta in mente cietur, quod deſiderium illam fugandi eſt; deſiderium in animo taedium efficere bene notum eſt; quod boni abſentis aut negativi effectus eſt. Ut mens autem humàna bono negativo non omnino contenta eſſe videtur, ſed bonum poſitivum aut voluptatem uſque perſequitur; ita dolor aliam adhuc ſenſationem moleſtam involvit, quae ex defectu boni poſitivi conſtat.

Dolor in effectu ſuo ad cauſam amovendam nos praecipue inducit; iiſdemque ex cauſis, quae voluptatem creant, ſaepe oritur; e. g. lux, quae ſenſationes omnium gratiſſimas, gradu aucto, ſenſationem moleſtiſſimam, in animo creat. In morbis enim quibuſdam, ubi delirii ſpecies eſſe videtur, animus plurimum confuſione idearum inquietatur, qua ſaepe laborat, et naturae conamina ad morbum amovendum ſic magnopere retunduntur aut impediuntur. Quoniam animum in ſtatu activo eſſe, praeſertim cum a ſomno non obtinetur,

obtinetur, naturale eſt; igitur in ſuarum idearum reminiſcentia, aut operatione magis difficili, ſcilicet in ideas comparando, quod in ratiocinio, judicio, et concluſionibus neceſſario conſiſtit, occupatur; et, cum poteſtates illius ita depravatae ſint, ut non notiones claras operationum ſuarum aſſequatur; exinde ideae ejus fiunt obſcurae, earumque concatenatio intermittitur, quod in animo taedium moleſtiſſimum, ſupra memoratum, edit.

Vis phantaſiae poteſtate menti imprimendi ſenſationes moleſtas et alienas, ex ſtatu morbido, gaudet. Multi enim daemones et ſpectra ex tali cauſa ſeſe vidiſſe opinati ſunt; eaque phantaſmata in mente prohibere perdifficile exiſtimatur. Silentium cum tenebris praeceptum eſt. Sed, quia ambo haec ad cogitationes melancholicas, ſomno interpellato, ducunt, (nam quanto pauciores impreſſiones externae, tanto fortior ea vis phantaſiae interna eſt), exinde modum aliquem, animi attentionem talibus a falſis imaginibus revocandi, excogitari poſſe optandum eſt.

Id variis in caſibus melo effici poteſt, quod, taedio fugato, mentem ad ſuavem ſomnum ineundum feliciter allicit.

Animus,

Animus, cum idearum ſucceſſio illius aut accelerlatur aut retardatur ultra curſum naturalem, ſemper taedio afficitur; quod, quamvis gradibus parvulis minime percipitur, tamen extremis grave ſentitur. Idearum acceleratio, licet voluntaria, moleſta eſt; et gradum varietatis, quem natura requirit, mutare aeque moleſtum percipitur. Dolor levis, unam partem corporis pertinaciter afficiens, morando fere intolerabilis fit; totam namque attentionem occupans, nullum locum varietatis alteri objecto permittit. Dolor vagus minus moleſtus eſt, quia loci mutatio ad varietatem contribuit; verum etiam varietas in exceſſu moleſtiam creat: Exemplo eſſe poteſt, turba inebriatorum ſimul blaterantium; quod eo fit, quia cum varietate ordinem quoque neceſſarium, ad gratas ſenſationes efficiendas, ſervare animus non poteſt.

'Graves animi affectus ſunt praeſertim, diu-'turnus moeror, triſtitia, metus, animi angor, 'terror, et anxietas;' hi conatibus naturae in morbo ſanando plurimum officiunt. Exempla multifaria horum in febribus miliaribus puerperarum obſervavit Hoffmannus; quod porro tempus eſſe notandum eſt, in quo affectus animi, ex ſtatu ſyſtematis nervoſi maxime irritabili, facillime

excitantur.

excitantur. Iidem non ſolum conamina naturae ſalutifera in morbo amovendo pervertunt, ſed etiam morbos ex novo gignunt. Hoff. de triſtitia, ‘ Triſtitia,’ inquit, ‘ pertinacior ſolidorum robur valde imminuit, et fibrae inde flacceſcunt, relaxantur, earumque vigor ac tonus perit, inappetentia, nauſea, et diarrhoea ſequentur.’ Sed, ut manifeſtius naturam doloris intelligamus, pauca

DE NATURA VOLUPTATIS

addenda ſunt. Quandoquidem voluptas eſt ſenſatio ſimplex, ita definiri non poteſt. In duas diviſa eſt, Poſitivam et Negativam. Voluptates poſitivae ex ſenſationum productione in mente ſana magis gratarum, quam earum, quibus in ſtatu indifferentiae fruimur, conſiſtere videntur; tales ſunt a ſpe et gaudio orientes. Voluptates negativae, in ſenſationibus potius ex aliquo remoto, quod nobis taedium intulit, aut aliquo acquiſito, quod vehementer cupivimus, ortis, conſtare credendae ſunt. Egregius Burke et voluptatem et dolorem, naturae poſitivae exiſtimat; quod voluptatem diminutam non dolorem poſitivum, neque dolorem diminutum voluptatem poſitivam,

gignere

gignere poſſe, opinatur. Doloris corporis ceſſatio, voluptatem poſitivam gignere, non omnino exiſtimanda eſt ; ſiquidem non ens neque dolorem nec voluptatem excitare poteſt. Sed doloris acuti diminutio, emotionem doloris et voluptatis mixtam gignit. Gaudium tamen e dolore minuto cito fugit, et mentem cum gradu doloris relicto mox relinquit.

Nulla appellatio adhuc ſtrictius idonea, pro ea tranſitione in mente, quae in voluptatis diminutione fit, inventa eſt ; num Privatio nuncupanda eſt ? Voluptas praeſens, ſi non nimis languida, noſtros exiguos animos totos occupat, et vix abſentium cogitationi ullum locum relinquit ; talis enim eſt ſtatus animi, ut duas voluptates una pati non poſſit ; nec ulla omnino voluptate frui poſſumus, dum dolore exquiſito vexamur. Delectamen aut taedium plurimas noſtras ideas occupant ; et vix ullus noſtrorum ſenſuum affectus extrinſecus, aut cogitatio intus in animo ſita, oboriuntur, quae non vel grata vel ingrata effecta in mente excitare poſſint ; hinc ſtatus indifferentiae, ſtrictius dictae, vix et ne vix quidem bene intelligi poteſt.

Animus in voluptatem natura pronus eſt ; et, quoniam in ſtatu ſano eligere, quaſcunque ideas

ſequi

ſequi velit, in arbitrio eſt ; ideo ſemper eas, quae cum voluptatis praeſentis, aut futurae perceptione, conjunguntur, neceſſario eligit. Quodcunque nos reddere perfectiores exiſtimemus, id feliciores faciet ; quippe enim perfectio eſt ultimum in votis noſtrum, et cauſae voluptatis, ut tempeſtas in mare, ceſſare poſſunt, ſed earum effectus prolongantur ; ita, poſt nimiam voluptatem mens ad ſtatum priſtinum tranquilitatis recurrit. In ſtatu tranquillo animus dicitur eſſe, quando perceptiones illius curſu naturali labuntur.

Plurimae perceptiones ſed abſque varietate, paulo poſt inſulſae fiunt ; hinc ad dulce excitandum in mente, idearum ſucceſſiones mutandae ſunt, ut animi tonus ſuſtineatur. Sed tranſitio neque frequens, nec non naturalis eſſe debet. Hinc idearum concatenationis memoriae ſolius, nunquam varietate nimia, taedet, quia ſecundum naturae nexum oriuntur.

Voluptates idearum concatenationis, in conditione *reverie* dicta, praecipue obſervandae ſunt ; maximeque, ubi vis phantaſiae interponitur, et in idearum novarum productione activa eſt ; quod facillimum factu eſt.

At plurimum differt, ubi objecta externa concatenationi interponuntur ; namque illa aut perceptionum

ceptionum concatenationem ſibi conſtantem, aut maxime diverſam, quae ex cauſis inter ſe oppoſitis moleſta erit, excitare poſſunt. Color et ſonus intra quoſdam limites variati ullo abſque ordine animo ſunt delectabiles. Exemplo eſſe poteſt ager floribus variegatus, et avium variarum in dumetis moduli. At, cum ordo et nexus eis adjuncti ſunt, voluptas auctior; quam varietas cum uniformitate perite commixta, quoad oculi objecta, plurimum augent: Quod ad auris objecta attinet, varietas cum proportione, baſin, ex qua ſenſationes noſtrae ſuaves conſtant, conſtituere videtur. Pauca

DE NATURA SOMNI

dicamus. ‘ Dum in eo verſatur animus ſta-
‘ tu, ut nihil clare extrinſecus ſentiat, nihilque
‘ clare imaginetur, tum dicimur *dormire*, et ille
‘ ſtatus dicitur *ſomnus* *.’

‘ A primis vitae temporibus, lege naturae con-
‘ ſtituta, mutationibus certis ſyſtema animale
‘ obnoxium eſſe obſervamus, vel viciſſitudines
‘ alternas ſomni et vigiliae ſubire, quae certis

* Beaumiſt.

‘ temporibus vi manifeſte conſuetudinis reverti ‘ conſueſcunt †.’

Somnus defectu quantitatis aut mobilitatis poteſtatis animalis creari videtur, et labore et vigilia gignitur. Labor et vigilia laſſitudinem pariunt, quae, gradu quodam, ſomnum generant, ſed gradu auctiore, febrem, a qua ſomnus aliquamdiu abigitur. Multifariae ſunt cauſae praeter haec, in corpore, ſomnum generantes; ſed generis morbidi ut plurimum ſunt. Ejuſmodi omnia videntur, quae cerebrum ab extra comprimunt, ut cranii depreſſio, fluida extravaſata, hydrocephalus, quae plethoram ad volumen, ut ſpiritus vini, balneum calidum, gignunt, quae ſanguinem, in quantitate nimia, ad cerebrum determinant.

Quies et tranquilitas animi et ſenſuum externorum irritatio omnis fugata, cum idearum ſucceſſio tardata eſt, cauſae ſunt ſomnum placidum et profundum inducentes: Somnus autem motus corporis diminuit, ex quo ſalutiferos ejus effectus, in ſtatu irritabilitatis, videmus. Impreſſiones conſcientiae multis in caſibus ſomnum interturbant. Nam relationes, per quas res inter ſe conjunguntur, magna concatenationem cogitationum dirigendi vi gaudere conſtat. Etenim experientia

† Hoffm.

experientia docemur, objecta in animo, haud aliter quam ſeſe externe habent, eſſe connexa. Cauſae ſuis cum effectibus connectuntur, et unius objecti idea aliam ſibi conjunctam ſuggerit; quod idearum conſecutionem efficit, vel quod Anglice (ideas in a train) appellatur. Et tamen curſum idearum flectere vi voluntatis poſſumus. Nihilo tamen minus ſucceſſione idearum paulatim ſaepe auferimur, et ſic mens noſtra perſeveranter toto ſucceſſionis tempore occupatur. Portio rata hujuſce ſucceſſionis ſibi relicta, non ſemper eadem eſt; nam cauſae naturales eam aut accelerant aut retardant; temperamentum phlegmaticum et ſenectus ſemper cum curſu perceptionum tardato conſociantur. Quibus juventus et temperamentum vividum contraria ſunt. Multum enim in conceptionibus, concatenationem componentibus, conſtat. Res delectabilis magis animum occupat, et ſucceſſionem tardiorem, quam in re mediocri, progignit; et cauſa patet: Nam quanto attentior animus eſt, tanto plus temporis ad inveſtigandas varias rei delectabilis qualitates requirit. Verum, in objectis mediocribus, qualitates eorum minime obſervantur. Quum objectorum ſucceſſiones ſua

ſponte

ſponte ſeſe inſequuntur, mens eas facile trajicit; ſi vero connexio ſecius, quam natura fert, ſe habet, ſucceſſio tardior eſt, et animus eam aegre fert. Tempore vigiliae, ſemper aliquarum idearum conſcii ſumus, quibus animum plus minuſve adhibemus: Gradus attentionis noſtrae ita interdum augetur, ut ad nihil circa nos attendamus. Caſus quidem ſunt, in quibus animus tantopere occupatus eſt, ut cauſae doloris tunc temporis non percipiantur. Aliquando mens ita relaxata eſt, ut ideas, ſe tranſeuntes, vix omnino annotet. Hicce animi ſtatus auctior conditionem *reverie* dictam gignit, in qua ideae in mente, abſque judicii aut intellectus operatione, volitant. Status talis in aegro pervigilio laborante, ubi ſomnus prorſus diremptus, valde exoptandus eſt, induci poteſt; ſed a cauſis, ideas placidas in mente reddentibus, praecipue cavendum eſt, quod carmine aut muſica, me judice, fauſtius quam ullo alio modo efficiendum eſt.

Saepe a ſomniis aegroti multum perpaſſi ſunt. Phantaſmata mentis delirio affectae animo concipi nequeunt, niſi eo illis aſſueto.

Somnia in conditione animi obdormiſcentis magna ex parte conſtant. Et quoniam illa ut plurimum male affecta eſt, ex moleſtia et mor-

bi

bi detentione, ſaepe ex iis multum mali patimur. Ea prohiberi poſſunt ſonis animo conſentientibus, ex quibus ſenſationes moleſtae removeantur, et loco illorum, aut ſomnus aut amoenum *reverie* inducatur. Hallerus balneum calidum, derivatione ſanguinis ad pedes, et determinationem ad caput minuendo, ſomnum inducere dicit. Muſicen ita circulationem liberam et aequabilem reddere, iiſdemque cum effectis conjungi, deinceps eſt monſtrandum. Atque ſomnum, aut balneo aut muſica conciliatum, nonne potius ex ſenſationibus blandis et permulcentibus, in animo ſic effectis creari, quam ullo effectu in ſyſtema ſanguiferum directo, ſuſpicari licet? Joannes Locke ait, 'Indulgence of our deſires of any 'kind, particularly ardent, gives ſatiety, which 'lulls the ſenſes, and tends to produce ſleep.' Doctor Cullen, in Phyſ. § CXXVIII. ſays, 'Attention to a ſingle ſenſation, or to ſenſations 'that have no conſequence in thought or action; 'finiſhed gratifications of all vehement deſires, '&c. are cauſes inducing ſleep.' Gaub. dicit, 'Cupidinum indulgentiam ſemper comitatam eſſe 'a ſenſuum, tam externorum quam internorum, 'hebetudine, e. g. poſt famem depulſam, non

'tantum

'tantum in ſpecie humana, verum etiam in animalibus omnibus, hoc clare illuſtrat.' Sequitur

DE NATURA MUSICES

Ut pauca adjungamus.

Succeſſio ſonorum, ad ſenſationes gratas in animo excitandas idoneorum, Muſica appellatur. Menti facultas congenita eſt oblectationem concipiendi, quibuſdam ex ſonis, certa quadam proportione digeſtis. Soni ex his proportionibus digeſti, concurſum gratum in animo aut conſentum gignunt; et horum concurſuum variatio, cum juſta temporis obſervatione, quod Melos nominatur, conſtituit *. 'Melody conſiſts in the agreeable ſucceſſion of ſingle ſounds †.'

Muſica

* Gradus ſcalae muſicae non omnes ejuſdem longitudinis ſunt, aliqui eorum alteris fere duplo longiores ſunt; gradus itaque majores Toni, minores Semitoni, appellantur. Primus tonus ſcalae qui alteros regit, Clavis nuncupatur; ſequentes ſunt, ſecundus, tertius, quartus, quintus,

† Gregory's comp. view.

Muſica in tono laeto, gradu exquiſito, omnibus emotionibus noſtris ejuſdem toni accordat. Hinc deſiderium noſtrum modulorum laetorum, quando hilares ſumus; et mollium, et quod Itali *affettuoſo* vocant, cum paſſionibus deprimentibus afficimur. Sonus gravis animum deprimit, ſed in alta clavi eum laetatur elevando; hi inducere emotiones animi cauſis eas excitantibus fatendi ſunt. Sonus mollis animam demulcet; ſed

tus, ſextus, et ſeptimus, qui inter ſe relatione ſequenti gaudent.

Æquat clavis 120, ſecundus tonus 135, aequabit tertius 150, quartus 160, quintus 180, ſextus 200, ſeptimus 225; et tonus proximus, qui clavis nova erit, 240 aequabit; hi toni octo ſcalam muſicam conſtituunt.

Gradus a clavi ad ſecundum, et a ſecundo ad tertium, Toni nominantur. Gradus inter tertium et quartum Semitonus eſt; quintus, ſextus, et ſeptimus Toni ſunt, a ſeptimo ad octavum eſt Semitonus.

Omni tono aliquid peculiare eſt, quod noſtram attentionem meretur. Clavis expreſſione forti gaudet, tertius et ſeptimus aliquo ſupplicanté in ſeſe fruuntur, ſextus tono querebundo gaudet, quartus gravis et ſolennis eſt, quintus eſt ſimilis clavi, et ſecundus eſt ſimilis ſexto.

Hae ſunt horum ſonorum proprietates uſitatiores, quae in perceptione relationum ſuarum diverſarum, ex quibus cum clavi connectuntur, dependent.

ſed auctus, aut in alta clavi, animat. Doctor Brown, 'de ſonorum modulatorum vi,' dicit, 'Huic arti maxima vis eſt amoenitate quadam 'animum perfundendi, laetitiaque afficiendi ab 'omni foece purgata; haec jucunditate vitam con-'dit; pectus humanum atris curis, dirifque ſolici-'tudinibus oppreſſum, levat; evibrat, et modis 'profecto miris reddit hilarem; ſuaviter affectus 'moderatur et lenit, intimamque mentem ſum-'ma cum voluptate pervadit; emollit mores, et, 'ex ferocibus, mites et manſuetos facit.'

Soni ſenſus ex intentione, cum ſenſus communes ad ſenſum audiendi praecipue colliguntur, meliores fiunt. Eoque, lux et omnia irritantia externa ſunt removenda, dum muſice adhibetur. Quanto enim in officio ſenſus externi magis ſuſpenduntur, tanto cum laetitia effuſiore voluptas muſicae conjungitur: Sic ii, qui inter ſomnum et vigiliam eam audiunt, in ecſtaſi ſibi videntur. Muſica vi aut removendi aut praeveniendi idearum concurſum in animo, abſque ullum in ſe generando, gaudet; quoniam ſoni ſolum ſenſationes ſimplices in animo creant, ita qualitates aut proprietates perpaucae de eis praedicandae ſunt. Actio animi activa, aure exquiſita fruentibus ad hujuſce voluptatis conceptionem, minime neceſſa-

ria

ria eſt. Auris ipſa haud multum ſonis generaliter afficitur, quia ad mentem immediate referuntur. Nihilominus, quibuſdam tamen in caſibus, ubi auris irritabilitas auctior eſt, ſoni illam male afficiunt; hinc, ad ſonos gratos et ſuaves excitandos, judicium peritiſſimum requiritur. Nobiſmet nativum eſſe aliquid, quod ſonis harmonicis accordat, ex nutricum exemplis cum infantibus facile probatur, quae eos ad ſomnum lallis et leni ſuſurro alliciunt, cum aut perverſi aut doloribus vexantur. Idem dicit Galenus, 'Qui nutri-'ces,' inquit, 'ipſo uſu edoctae mulcere ſolent in-'fantes, dum aut offenduntur, aut plorant, motu 'mediocri, nec non vocis modulationibus, qui-'bus non ſolum eos mitigant, ſed etiam ſomnum 'conciliant, vel hoc, ipſa teſtante natura, ad mu-'ſicen eos, et exercitia ſuapte ingenio eſſe pro-'penſos.' Amoenitates harmonicae non ſolum humani generis ſunt, ſed etiam animalium claſſes inferiorum ſeſe modulis exhilarandi facultate fruuntur, maximeque aves, a quibus, ut quibuſdam placet, primo homines canere docti ſunt. Hic verba Doctoris Brown legamus: 'Vero ſi-'millimum eſt, viros primos in opacis ſylvis et ſal-'tibus, aetatem plurimum degentes, primos can-'tandi magiſtros habuiſſe aves canoras concen-

'tum ſuavem in virgultis fundentes, quae modu-
'lamine cantus mentes eorum demulcebant, et
'ad imitandas provocabant.'

Et, licet quadrupedes in univerſum non poteſtate ſonorum modulatrice gaudeant; attamen bene notum eſt, eorum animos voluptatem ex ſonis accipere. Sic ſonus tubae equum in praelium ruentem animat: Jumenta enim vigore novato, utque onerum oblivifcentia, tonis modulatis, laboraſſe obſervantur. Quibus, exempla animalium in catena entium, multum equo inferiorum, addamus. Si quis in terris zona ſub temperata, aut ad torridam vergentibus, (ubi ſylvae ab rudi hominum manu non excifae ſunt, in quibus animalia innumera creſcunt et vivunt, ſtatuque naturae fruuntur), verſaretur, tempore veris, et aeſtatis noctibus, harmoniam inſectorum myriadum permulcentem perpetuo, et abſque ulla intermiſſione, exaudiret. Muſica non ſolum affectiones animi diſcordes et inſociabiles diſſipat, ſed ſubliniores, ſcilicet amorem, ſpem et gaudium inſpirat, animatque; ex quibus, benevolentia et fortitudo, quae gloria ſunt humani generis, oriuntur *. Caſſiodor. epiſt. ad Boeth. 'Muſi-
'ca,'

* ——Ingenuas didiciſſe fideliter artes
Emollit mores; nec ſinit eſſe feros. Ovid.

'ca,' inquit, 'cum de ſecreto naturae tanquam ſenſuum regina tropis ſuis ornata, proceſſerit, reliquae cogitationes exiliunt, omniaque facit ejici, ut ipſam ſolummodo delectat audiri; triſtitiam noxiam jucundat; tumidos furores attenuat; cruentam ſaevitiam efficit blandam; vigilantibus reddit ſaluberrimam quietem, ſanat mentis taedium; perniciofa odia convertit ad auxiliatricem gratiam; et per dulciſſimas voluptates expellit animi paſſiones, incorpoream animam corporaliter mulcet, et ſolo auditu ad id quod vult deducit.'

Melos omnium ad taedium fugandum, quod aut ex ſenſationis impreſſione aut conſcientiae enaſcitur, feliciſſimum eſt. Du Bos dicit, 'Silence and darkneſs do not tend to calm an agitated mind, but ſoft and ſlow muſic has a fine effect.' In affectibus animi moleſtis maxime deſideratum eſt, aliquem inveſtigare modum illius attentionis ad has ſenſationes prohibendae, eam dirigendo ad objecta, quae neque cogitationem, nec ullam mentis operationem manifeſtam, exigunt; quem modum talis eſſe naturae oportet, ut ſenſationes gratas et ſuaves in animo interea excitet. Quoniam muſicam tantum in animum valere memoravimus, an aliquo effectu ſyſtema

nervoſum,

nervoſum, pulſu ſuo in hujus ſuperficiem afficere, exiſtimanda eſt? Syſtema nervoſum, quibuſdam in morbis, male affici videtur, ut torpore inſigni, qui ſuperficialis in typho eſt, ut epiſpaſtica nullum exhibuerint ſtimulum. Statum cerebri aut ſenſorii, vi ſonorum, motus vibratorios in nervis ſuperficiei excitantium, mutari veriſimile eſt. In hanc ſententiam vir relatus Brown, 'Corporibus,' inquit, 'ad nervos admotis fit ſenſatio; commoti enim nervi propellunt ad cerebrum ſubtiliſſimum humorem, qui ſpirituum animalium vulgo nomine gaudet, et ex occaſione ejuſdem motus excitatur in mente noſtra idea objecti, quo organum perculſum fuit.'

Sonis corpora inanimata tremere notantur, moenia quodam tono vibrant, columnae in cathedra ſonis organi contremiſcunt, calices vitreae voce humana franguntur; quid denique non faciant ſoni!

Muſica circulationem ſanguinis aequam et liberam promovet, quod boni in phrenitide et mania, ſanguine congeſto a cerebro revocando, praeſtat; idemque variis in capitis doloribus, qui aut a congeſtione ſanguinea, aut ſpaſmis, originem ducunt, efficit.

Sanguinis

Sanguinis aequalem donec ſervare tenorem
Contendas; animus ſanus et aequus erit.

Tranquilitas animi a ſanguinis circulatione aequa plurimum pendet; ſecretiones enim ea excretioneſque omnes commode peraguntur. Hoffmannus, 'Quamvis,' inquit, 'mentis vita a corporis diverſa ſit, attamen dum in et per corpus operatur, indiſſolubili, quod ipſi cum corpore intercedit, vinculo, aeque de corporis valetudine participat.' Ut D. Praeſes judicat, 'Qualis eſt temperies et motus ſanguinis et humorum, talis enim eſt motus ſpirituum animalium, et qualis ſpirituum animalium motus et temperies, tales etiam et mentis motus, inclinationes, et cogitationes exſurgunt.' Animi enim affectiones valde ſanguinis circuitum afficere, omnibus notum eſt. Quin et animum vi liquidum nervoſum ad quoſdam muſculos, ſua ad imperia exſequenda, amandandi, revera gaudere, uſu compertum eſt. Unde, niſi ex attentione animi ad partes irritatas et laborantes accidit, ut dolor, attentione ab eo revocata, removeatur, ſpaſmus reſolvatur, et ſucci omnia per foraminula facile vadant, ex quo aequilibrium ſanguinis circuitus reſtituitur?

Hoc

Hoc ad propoſitum verba Doct. Brown audiamus: ‘ Cum mens laetitia afficiatur, dilatatur ‘ cor, ſpatiatur feſtivus ſanguis, atque toto corpore ‘ facile fluit, laxatiſque meatibus cuncta permeat; ‘ hinc genae colore vivido roſaſeo ſuffunduntur; ‘ hinc calor tumidus; hinc vegetus nitiduſque ‘ totius corporis habitus et ſtatus; ſic deinde, ‘ cor explicat, cerebrum recreat, diaphragma ti- ‘ tillat, lienem molliter ſuccutit, jecur dulci calore ‘ perfundit, pulmonem et pectus dilatat; itaque ‘ non parum ſalubris et ſanitati commoda. Con- ‘ tra autem, in luctu et triſtitia, omnia toto coelo ‘ aliter ſe habent; haec enim paſſio cor, et venas ‘ et arterias, omniaque viſcera, immo et cerebrum ‘ ipſum, contrahit; hinc parum ſanguinis arterio- ‘ ſi in carnes effunditur, contractis ſcilicet meati- ‘ bus; hinc pallor vultus et frigus; ſubſidit ca- ‘ ro; naſus acuitur; genae cadunt; albeſcunt ma- ‘ cerata labra; cuncta frigent.’

Hoffmannus, Baglivi, Albinus, aliique, de muſices effectu ſalutari in morſibus quorundam animalium venenoſis agentes, abunde diſſeruerunt. Fortaſſe uſus ejus cum fructu in hydrophobia eſſet. Et quid noceret tentare? In maniacorum curatione, conſilia medendi praecipua ſunt, idearum concurſum omnino invertere, novas inferendo, et

et aegri conditiones omnes mutando. Hoffmannus, ‘ Praeſtabit denique,’ inquit, ‘ in ſubſidium ‘ vocare muſicam, quippe quae in curandis animi ‘ adfectibus, et deliriis mitigandis, mira efficacia ‘ gaudet.’ Quercetano de muſica dicit, ‘ Tam ‘ exacta eſt numerorum, rythmorum, atque ‘ proportionum concordia, ut nihil ſit, quod ma- ‘ gis animum promovet et recreat, nihil quod per ‘ aures ſuaviter diverberatas magis illam afficit ‘ atque oblectat, quam concentus et exactae pro- ‘ portiones.’ Cicero ait, ‘ Nihil eſt tam cogeni- ‘ tum mentibus noſtris quam numeri atque voces, ‘ quibus et excitamur, et incendimur, et lenimur, ‘ et langueſcimus.’ Ut Brown obſervavit, ‘ Mu- ‘ ſica certis ſpeciebus ſive imaginibus gratis men- ‘ ti repraeſentatis, a vagis et falſis mentem avoca- ‘ re poteſt; et dum ei idea jucunda obverſatur, ‘ fiet tranquilla, mitis, et ſerena.’

Quoniam igitur uſus muſicae aegro accommodatur, praeſcire an ille muſicae aſſuetus ſit, aut an aure exquiſita fruatur, oportet. Si ita res ſe habet, aegroti attentio a taedio detrahi poſſe ſperanda eſt. Muſicum autem plurimos cantus aegro concinere neceſſe eſt, ex quibus unum animo gratum et permulcentem elegat: Namque ſaepe accidit, ut toni aegris grati non cito diſ-

cernantur.

cernantur. Si nequeat loqui aeger, ſed ſenſibus non omnino torpidis ſit, toni illi placentes ex effectu, eum quietum, et ſomno paratum reddendo, obſerventur. Poſtquam in numeros aegro gratiſſimos incidit muſicus, non cito mutandi ſunt, ut in valetudine ſecunda ſaepiſſime exoptatur. Unum cantum aegro, delirio laboranti gratiſſimum, decem horas modulatum, abſque intermiſſu, et maximo cum fructu, ipſe ſcivi.

Modulatio lenis, placida et permulcens plerumque eſſe debet, aut quod Itali *affettuoſo*, *dolce*, *piano*, et *pianiſſimo* appellant; praecipue in morbis ubi aegri, ſtatu illo, quem noſter celeberrimus Cullen ſtatum ſyſtematis excitationis nominat, laborant; ejuſdem ſaltus aut tranſitiones parvi et lenes ſint; ſaltus enim improviſi animum percellunt. Concentum animæ modulationi accordare neceſſarium eſt; et quando concentus ex tenſo ad ſtatum laxum ſubito cadit, ſenſationem moleſtam in animo creat; pars auris organica, una cum mente, his magnis ſaltibus male afficiuntur. In affectibus animi, praecipue ab conſcientiae impreſſionibus ortis, ſi modulatio tentanda, forſitan illius generis quod ab Italis *allegro*, *Galliarda* appellatur, eſſe debet. Muſica iſtiuſmodi

invenienda

invenienda eſt, per quam animus aegri, attendendo et expectando, continuo ſuſtentetur, et expectatio illius raro fruſtretur. Eadem ad cor tangendum, aut aurem delectandam, plerumque ſimplex eſſe debet. Nonnulli judicum muſices peritiſſimorum, modulationes *pianiſſimo* et *affettuoſo* compoſitas, quod Galli *l'accompagnement* appellant, haud recipere arbitrantur. Ex qua cauſa, procul dubio, veteres ab illa tantopere affecti erant, quod, ob ſimplicitatem ejus, unde eam comprehendendi facilitas orta erat, ideo concentio animi, omnibus in emotionibus ſtricte cum modulis modulatis, facile perficiebatur. Unum praecipue a muſico notandum, ſcilicet, quodcunque emotiones mentis et affectus ciet, caute et ſagaciter tangendum; chordae pleniſſimae et dulciſſimae raro tangendae, ne ſatietas et faſtidium pariantur. Nobis innatum eſt aliquid, quo paſſiones, aut querebundas aut feſtivas, tonis quibuſdam exprimimus: Cumque his ſonis nativis, moduli muſices perfecte congruentes, reſpondent, nos plurimum commovere nil mirum eſt. Ut Brown ait, 'Rem obſcuram dilucidiorem reddet, 'ſi exiſtimemus muſicen eſſe imitationem ſono'rum, accentuum, ſuſpiriorum, vocis inflectio-

 'num,

‘ num, et, ut uno verbo expediam, ſonorum om-
‘ nium, quibus natura ipſa ad exprimendas per-
‘ turbationes et affectus utitur.’

Pluribus in morbis, aurium irritabilitas admodum augetur, ac proinde ſenſationes aegri ad melos exquiſitiores redduntur. Quam ob cauſam, muſicum non ſolum muſicae doctum, ſed etiam aure exquiſita, et ſenſationibus delicatis praeditum, invocare neceſſe eſt. Plurimi enim ſunt, qui canere numeros ſciunt, ſed expreſſione omnino carent. Et quicunque ſic non ipſe commovetur, is alteros commovere neſcit.

Inſuper, muſica, ut balneum calidum, variis in caſibus, ſi quid commodi inde accipere velimus, aliquamdiu producenda eſt. Alioquin ſpes noſtrae ſaepe, ex defectu temporis, fallentur. Ex his obſervatis, muſices, per quam emotiones animo gratas et conſentaneas, quae votis illius nativis concordent, gignere et fovere poſſumus, utilitatem concludere licet. In muſica aliis aegris adhibita, melos, ut plurimum, ſolum uſurpandum; quibus tamen, ſi muſicae periti ſunt, ſine dubio harmonia praecipienda eſt.

Aqua perpetuo delabens medio ſyphonis, aegri prope lectum, ex qua ‘ ſonos lenes aquarum labentium,’

‘ bentium,’ Hallero dictos, facile imiteris, per monotoniam animum ad ſenſationes, in nullam mentis operationem activam deſinentes, ducit, et aliqua ex parte reſpondet.

A delectu inſtrumentorum muſices, in morbi natura, et aegri conditione, multum pendet. In morbis quibuſdam, ubi ſyſtematis excitatio et aurium ſenſibilitas admodum augentur, quod in mania, phrenitide, et delirio fit, ſoni lenes et mulcentes caute et gnare adhibendi ſunt. In morbis melancholicis et hypochondriacis, dum animus dolore contabeſcit, et moerori nimium indulget, in eo ſenſim et pedetentim facienda eſt mutatio; et primo in modulos leviores, mox in hilariores, tum ad feſtiviores et laetiores, procedendum. Animus enim, ex ſtatu depreſſo, tranſitionem ſubitam ad feſtivum tolerare non poteſt.

Vox humana, in iis qui vocales, aut voce praediti ſunt, qui ſcite modulari callent, omnibus anteponenda eſt; quia ex arbitrio cantoris, utcunque res requirat, tam prompte variatur. Huic ſecundum, ſcilicet, inter inſtrumenta muſica, illud harmonica dictum uſurpandum, aut quod nunc temporis, *the muſical glaſſes*, dicitur. Ea enim ad vocem humanam propius adpropinquant, op-

time

time modulationi adaptantur, eorumque tranſitiones in ſeſe tam leniter et ſuaviter cadunt, ut auris maxime irritabilis nullo modo laboret, aegrumque in exceſſum mentis propemodum rapiat. In ſambuca, ſcilicet, atque eo inſtrumento, quod Gallice *ſpinette* dicitur, et *forte piano*, omnibuſque, quae claviculis conſtructa ſunt, pulſus ad ſonos emittendos neceſſarius eſt. Qui, licet in ſalute ab animo non percipiatur, attamen aegroti aures perſtringit, praecipue in morbis ſonorum minus patientibus. Quod bonis effectibus, alias inde orituris, admodum officit. Sed in *forte piano* modulatio aut lenis aut fortis, modo pulſandi excitari poteſt; eſtque, me judice, inſtrumentum mire ad ſomnum inducendum aptatum. Tibia Germanica, perite inflata, feliciter adhiberi poteſt. Sed, quoniam tonus illius, ut plurimum, acutior eſt, fortaſſe majore cum fructu muſicus, altero in cubiculo, tempore canendi, ſedebit. Quibus inſtrumentis deficientibus, *fides* adhibendae ſunt. Quibus qui caute et ſcite canere callet, is ſenſationes gratas et perquam delinientes in mente excitabit; lyra Æolica doloribus ſaepe remedio eſt. Inſtrumentum illud inter Judaeos Pſalterium nominatum ſonos ad animum deliniendum

mire

mire aptari videtur. Alterum inter Hiſpanos inſtrumentum Guittar nominatur, quo nymphae Scoticae dulce et ſcienter pulſare doctae ſunt; a quo, cum ei vox earum melliflua, cum verbis mellitis adjuncta ſit, quid non ſperandum? Violincello, Baſſo, aut Viola, quibuſdam fortaſſe placebunt.

Inter morbos a collapſu ſyſtematis pendentes, ut in typhomania, melancholia, et in iis qui ex paſſionibus depreſſis pendent, inſtrumenta tonos, ſcilicet, Italice *Allegro*, *Galliarda*, *Spirito*, notatos, edentia, adhiberi debent. Inter quae Lyra Cambrica et Hyberna, item Fides et Hautbois, ſunt; quibus Tibia Utricularis addi poteſt.

Varii inter veteres caſus memorantur, ubi vis muſices tam morbis corporis, quam mentis ataxiis, plurimum celebrata erat.

Muſica autem apud antiquiores, quam inter recentiores, plus valuiſſe, augurari non alienum eſt. Illis temporibus raro ſcienter et callide concinebatur. Cui adde vitarum eorum ſimplicitatem ruſticarum, quae animos eorum ſenſationibus exquiſitis idoneos reddidit. At, licet ruſticus harmoniam non calleat, tamen mens ejus ea magis delectatur, quam illius qui muſicae doctus ſit; quippe cui poteſtas delectamen ex modulis hauriendi non acquiſita, ſed nativa ſit. Iis in ſeculis,

cum

cum muſica naturae ubique redundabat, in ſylvis et ſaltibus aves canorae ſuavem concentum fundentes, mentes virorum modulamine cantus aſſidue demulcebant; unde mentes illorum ad oblectamenta concipienda, ex modulis generis ſuperioris, accinctae et compoſitae erant. Paſtus illorum autem materiae imbecillis erat. Ita morbi eorum non tam pertinaces, quam ii, quos ingluvies et deſidia nunc temporum ſaepius ingenerant. Eamque ob cauſam, vis modulorum effectibus magis proſperis in morbis debellandis adſequeretur.

Hujus uſus exemplum profert Galenus primus: Cujus haec verba ſunt: 'Et nos ob animi mores aegros quotannis non paucos perſanavimus, ſolis animi motibus ad debitum modum revocatis. Eſt vero non ſpernendus hujus ſententiae teſtis, ipſum patrium nobis numen Æſculapius,* qui multas ſcribi cantilenas, mimoſque ridicularum rerum fieri, et melodias quaſdam inſtituit iis, quibus vehementiores iraſcibilis partis motus corporis juſto calidius efficerent.'

Centum

* Æſculape fut de l'expedition des Argonautes, qui ſe fit au commencement du xxviii. ſiecle, environ cinquante ans avant le ſiege de Troye. Le Clerc hiſt. de la med. p. 1. liv. 1. c. 9.

Centum annos poſt Æſculapium, uſus muſices inter Judaeos notus erat, et praxis ab iis recepta. Nam, cum Saulem perturbaſſet ſpiritus malus a Domino (ita enim mente capi ex uſu Hebraicae linguae dicebatur) in remedium muſica uſurpata eſt. Et clarus Mead *, qui porro recte animadvertit, 'illos morbos, quorum cauſas naturales 'exhibere poſſumus, irae coeleſti non eſſe tri- 'buendos:' Ex ſacris libris 'ſuaſerunt,' inquit, 'ei ejus aſſectatores, ut ſuis famulis negotium da- 'ret, ut aliquem tangendae cytharae peritum con- 'quirerent, qui eum malo Dei ſpiritu correptum 'pulſandis fidibus mitigaret.

'Accerſitus eſt David, et quandocunque acci- 'debat Saulem divino illo ſpiritu corripi, David 'correptam citharam manu pulſavit, atque ita 'reſpirabat Saulus, et faceſſente ab eo malo illo 'ſpiritu mitigabatur †.'

Ea magnopere uſus eſt Pythagoras in morbis ſanandis, praecipue iis qui mentem afficiunt ‡. Contra maniam celebre fuit remedium multumque decantatum. Aſclepias dixit, nulla re magis phreniticos revocari quam harmonia et muſica ‖.

Dominam

* Med. ſacr. cap. 3. † Regum lib 1. cap. 16. edit. Caſtell. ‡ Jamblic. in ejus vita. ‖ Hallerus de phrenitide.

Dominam quandam memorat Frank *, quam dementia cepit a zelotypia orta; quae uſu muſices per tres menſes e morbo prorſus recreata eſt. In diſquiſitione Doctoris Brown, quidam caſus memorantur de muſices effectibus in morbis ſanandis. Nos docet Martinus Capella †, febres a priſcis ſanari, adhibita arte muſica: Cujuſmodi autem fuerint, quibus hoc gratum et jucundum medicamentum erat accommodatum, haud quidem memorat; quamvis apprime videtur idoneum, ubi cruciatur aegrotus inſomnio et delirio: Duo febricitantium exempla, in quibus ita ſe res habuit, gravibus et ſpectatae fidei teſtibus ſunt firmata. Muſicus quidam bene notus febre continua, die ſeptimo, delirio vexatus, et vehemente et ferme perpetuo, non ſine ploratibus, lachrymis, terroribus et inſomnio nunquam remittente, laboravit. Tertio die poſtquam mente captus eſt, quaſi natura ipſa monente, concentum muſicum in cubiculo canendum efflagitavit, et a medico vix impetravit. Quamprimum fidium vocumque ſymphonia aures pepulit, ſtatim vultus placidus, oculi mites fiebant; lachrymae prae gaudio manabant; convulſiones intermittebantur; eoque tempore

* Satyr. med. diſſ. de muſ. § 20. † Lib. 9.

pore ſenſu harmoniae, quam unquam alias, majore commovebatur. Cum res ita ex inopinato ceſſiſſet, ſemper enim inter canendum ad ſe redibat, et a morbo erat immunis, cantibus autem finitis, iterum ut prius tentabatur; in eodem curſu aliquamdiu perſeveratum eſt. Tandem autem adeo neceſſarius ei fuit ſive vocum, ſive nervorum, cantus, ut cognatum quendam, qui interdum noctibus in cubiculo vigilabat, ad auxilium ei praeſtandum canere, et ad numeros etiam movendos adegerit. At quadem nocte, cum forte adeſſet nemo praeter aniculam quae ei inſerviebat, quaeque muſices erat imperita, eſſe contentus miſera cantilena triviali, quae ei una fuit, neceſſe habuit. A qua tamen aliquid etiam cepiſſe ſolatii poſtea confeſſus eſt. Ad ſummam, hoc modo abſque ullo alio remedio, praeter evacuationem e vena pedis bis inciſa, ad priſtinam ſanitatem reſtitutus eſt *.

Saltandi magiſter, febre cum rabioſo delirio, elinguem reddente, laborabat; contra quam adhiberi medicina non poterat. Hic ſimul ac audivit fides, gaudio correptus, ex improviſo de lecto ſurgere conatus eſt. A quo conatu ab adſtanti-

F bus

* Hiſtoire de l' Acad. des Sciences pour l' an. 1707.

bus retentus, nutu capitis aſſiduo, quod ſolum per vim allatam licebat, indicium fecit, quantam ex ea re voluptatem caperet. Poſtea, cum aliquanto furor evanuiſſet, ideo non amplius eſt cohibitus, et intra quartam horae partem alte et graviter dormire coepit, et interim morbus in criſin provectus eſt, brevique convaluit aeger *.

In melancholicis adhuc amplius eſt celebrata.

'Si igitur, aut ob triſtitiam, aut curam, aut aliquam animalem affectionem vigilarint, primum quidem triſtitiam, et id quod moleſtum eſt, quantum ejus fieri poteſt, recidemus; poſtea etiam jucundorum ſonorum auditu, cogitationem ab illis abducemus, et quidem ſane ſonum aeque placidum ad hoc machinatur, quo deliniti ad ſomnum deducuntur †.'

Bene notum eſt, quod a Seneca et aliis narratur de Maecenate, qui, propter curas et animi anxietates, per totum triennium exſomnis perſeveravit, ac denique cantilenis blandis, lene ex longinquo decantatis, ſopitus eſt.

Praecipuus ejuſdem in affectionibus hypochondriacis uſus eſt. Nam Schenkius aurifabrum quendam, ſuae artis callidum, atra bile graviter percitum,

* Hiſtoire de l' Acadᵉ des Sciences pour l' an. 1708.

† Paul. Æginet. lib. 1. cap. 98.

percitum, convaluiſſe ope muſices memorat. Quae a Jacobo Kernmeſſero et pleriſque aliis in hiſce morbis multum laudatur.

Circiter quinque annos ante, ego febre inflammatoria correptus ſum, cui ſucceſſit dolor capitis ſaeviſſimus, deliriumque imminebat. Ea in parte regionis nullus fuit medicus inveniendus, nec ullus, qui aliquid pro me facere, niſi dare potum, poterat. Quendam virum generoſum canere fidibus aſſuetum accerſivi, qui mihi duodecim circa horas cecinit. Toto illo tempore muſices quietus et attentus in lecto quieſcere, interdumque dormiſcere, potui. Et, cum in muſices intervallis, dolor, jactatio et anxietas exaſperata eſſent, muſica incipiente iterum mitigabantur. Sic triduum muſica, decem aut duodecim horas quotidie verſus veſperam, quo tempore maxime cruciatus ſaeviebant, delinitus ſum. Porro, circiter tres abhinc annos, cum hac in urbe, variolis a capite ad calcem ulceroſus laborarem, nullam requiem, nullumque ſomnum omnino inire potui, niſi quando muſicus operam dabat. Ille attentionem doloribus amovit, taediumque carmine ſuo fere divino ſaepe delinivit.

Hinc priuſquam decedam, exigit animi grati officium, ut egregiis viris, et ſuae cuique arti decoribus,

coribus, Adamo Ferguſon, L.L. D. Morum, Dougallo Stewart, Rei mathematicae, Jacobo Bruce, Logicae, in hac academia Profeſſoribus, et Jacobo Ray Chirurgo Edinenſi, et chirurgiae doctori laudato, ſummam quas habeo gratias agam.

F I N I S.